

Sygn. akt IV KO 20/17

POSTANOWIENIE

Dnia 21 marca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **P. M.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej

w dniu 21 marca 2017 r.,

na posiedzeniu w przedmiocie wniosku Sądu Rejonowego w B.

z dnia 13 lutego 2017 r., sygn. akt VIII K [...], o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

**wniosek Sądu Rejonowego w B. uwzględnić i sprawę
przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S..**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 lutego 2017 r., sygn. VIII K [...], Sąd Rejonowy w B. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w S.. Wniosek umotywowano stanem zdrowia oskarżonego P. M.. Oskarżony o przestępstwo z art. 178a k.k., zamieszkujący na stałe w miejscowości C., w gminie S., nie stawiał się na kolejne rozprawy usprawiedliwiając to stanem zdrowia. W świetle uzyskanej przez wnioskującego Sąd opinii biegłego lekarza ortopedy traumatologa stan zdrowia oskarżonego jest zły – ma on znaczne trudności w przyjmowaniu pozycji siedzącej, utrudnione jest także poruszenia się, stanie i siedzenie. Biegły stwierdził, że oskarżony w obecnym stanie zdrowia nie jest w stanie odbyć podróży do odległego o ok. 340 km Sądu Rejonowego w B., nie jest też możliwe przebywanie na Sali rozpraw dłużej niż przez 30 minut na siedząco i stojąco. Biegły stwierdził ponadto, że oskarżony nie jest w stanie odzyskać zdolności do osobistego udziału w

rozprawie wcześniej niż przed końcem 2017 r. Zaznaczył, że oskarżony mógłby wziąć udział w rozprawie przed Sądem położonym w jego miejscu zamieszkania, przed Sądem Rejonowym w S., o ile rozprawy nie trwałyby dłużej niż 30 minut.

W ocenie Sądu Rejonowego w B. dobro wymiaru sprawiedliwości wymaga przekazania sprawy do Sądu Rejonowego w S., gdyż tylko w tym Sądzie możliwy jest osobisty udział oskarżonego w czynnościach rozprawy. Zauważono nadto, że ze względu na przyznanie się oskarżonego do winy, oraz niezbyt obszerny materiał dowodowy w niniejszej sprawie, można przewidywać, że rozpoznanie sprawy nastąpi na jednym terminie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Rejonowego w B. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Niejednokrotnie podnoszono w orzecnictwie Sądu Najwyższego, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k., jako odstępstwo od fundamentalnego prawa do rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, jest możliwe tylko w zupełnie wyjątkowych przypadkach, kiedy silne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości za takim właśnie przekazaniem przemawiają.

Tak właśnie jest w niniejszej sprawie. Sąd Rejonowy w B. stanął przed koniecznością rozpoznania sprawy oskarżonego P. M., który ze względu na stan zdrowia nie może odbyć podróży z miejsca zamieszkania odległego od siedziby tego Sądu. Co ważne, przeszkoda ta ma charakter trwały, a w każdym razie poprawa stanu zdrowia oskarżonego nie nastąpi przed końcem roku 2017. Wobec powyższych trudności efektywne prowadzenie postępowania sądowego przeciwko oskarżonemu przed właściwym w sprawie Sądem Rejonowym w B. jest niemożliwe, a wydanie rozstrzygnięcia w rozsądnym terminie zostało poważnie zagrożone. Jednocześnie – jak wynika z ustaleń biegłego – osobisty udział oskarżonego w rozprawie byłby możliwy w postępowaniu toczącym się w sądzie właściwym dla jego miejsca zamieszkania, tj. Sądzie Rejonowym w S., o ile obecność na rozprawie nie trwałaby każdorazowo dłużej niż 30 minut. Stosownie do wyrażanego w orzecnictwie SN poglądu, zastosowanie art. 37 k.p.k. może być uzasadnione w sytuacji wystąpienia rzeczywistych i poważnych utrudnień w sprawnym i szybkim przeprowadzeniu postępowania sądowego, a taką przeszkodą może być zły stan

zdrowia oskarżonego, który uniemożliwia mu podróż do siedziby właściwego sądu (postanowienie Sądu Najwyższego z 26 stycznia 2005 r., III KO 48/04, OSNKW 2005, z. 2, poz. 23; por. nadto postanowienia Sądu Najwyższego z: 11 stycznia 2005 r., IV KO 69/04, OSNwSK 2005, Nr 1, poz. 84; 8 czerwca 2004 r., II KO 17/04, LEX nr 121656; 28 lipca 2005 r.). Przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k. Sądowi Rejonowemu w S. jawi się więc jako niezbędne dla prawidłowego przeprowadzenia postępowania i wydanie rozstrzygnięcia w rozsądnym terminie.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

I.n